

УХВАЛА

КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ

про роз'єднання конституційного провадження у справі за конституційним поданням 49 народних депутатів України щодо відповідності Конституції України (конституційності) окремих положень частини четвертої статті 18, статті 171¹, частини першої статті 180 Кодексу адміністративного судочинства України, частини четвертої статті 26, частини третьої статті 31, частини другої статті 39 Закону України „Про судоустрій і статус суддів“

м. К и ї в
11 січня 2011 року
№ 1-уп/2011

Справа № 1-10/2011

Конституційний Суд України у складі суддів:

Головіна Анатолія Сергійовича – головуючого,
Бауліна Юрія Васильовича,
Бринцева Василя Дмитровича,
Вдовіченка Сергія Леонідовича,
Гультая Михайла Мирославовича,
Запорожця Михайла Петровича,
Лилака Дмитра Дмитровича – доповідача,
Маркуш Марії Андріївни,
Овчаренка В'ячеслава Андрійовича,
Сергейчука Олега Анатолійовича,
Стецюка Петра Богдановича,
Стрижака Андрія Андрійовича,
Ткачука Павла Миколайовича,
Шаптали Наталі Костянтинівни,
Шишкіна Віктора Івановича,

розглянув на пленарному засіданні справу за конституційним поданням 49 народних депутатів України щодо відповідності Конституції України (конституційності) окремих положень частини четвертої статті 18, статті 171¹, частини першої статті 180 Кодексу адміністративного судочинства України від 6 липня 2005 року № 2747–IV (Відомості Верховної Ради України, 2005 р., № 35–36, № 37, ст. 446) з наступними змінами, частини четвертої

статті 26, частини третьої статті 31, частини другої статті 39 Закону України „Про судоустрій і статус суддів“ від 7 липня 2010 року № 2453–VI (Відомості Верховної Ради України, 2010 р., № 41–42, № 43, № 44–45, ст. 529).

Заслухавши суддю-доповідача Лилака Д.Д. та дослідивши матеріали справи, Конституційний Суд України

у с т а н о в и в:

1. Суб'єкт права на конституційне подання – 49 народних депутатів України – звернувся до Конституційного Суду України з клопотанням визнати такими, що не відповідають Конституції України (є неконституційними), окремі положення Кодексу адміністративного судочинства України (далі – Кодекс), а саме: частини четвертої статті 18 стосовно підсудності Вищому адміністративному суду України як суду першої інстанції справ про дострокове припинення повноважень народного депутата України, справ щодо оскарження актів, дій чи бездіяльності Верховної Ради України, Президента України, Вищої ради юстиції, Вищої кваліфікаційної комісії суддів України, статті 171¹, частини першої статті 180, якими передбачені особливості провадження у справах щодо оскарження актів, дій чи бездіяльності Верховної Ради України, Президента України, Вищої ради юстиції, Вищої кваліфікаційної комісії суддів України і у справах про дострокове припинення повноважень народного депутата України у разі невиконання ним вимог щодо несумісності, а також положення Закону України „Про судоустрій і статус суддів“ (далі – Закон), зокрема: частини четвертої статті 26 щодо словосполучення „які мають стаж роботи на посаді судді не менше п'яти років“, частини третьої статті 31 щодо словосполучення „обрані на посаду судді безстроково“, частини другої статті 39 щодо словосполучення „особа, яка має стаж роботи на посаді судді не менше п'ятнадцяти років“.

Автор клопотання стверджує, що оспорювані положення Кодексу виключають можливість оскарження рішень Вищого адміністративного суду України до Верховного Суду України, який є найвищим судовим органом у системі судів загальної юрисдикції, в результаті чого звужено права осіб, що звернулись до суду, позбавлено раніше наявних у них гарантій на відновлення порушених прав і охоронюваних законом інтересів, не наділено Верховний Суд України повноваженнями суду апеляційної інстанції з перегляду відповідних постанов Вищого адміністративного суду України, а отже, не виконано вимог частини третьої статті 22, частини першої

статті 55, частини другої статті 125, пункту 8 частини третьої статті 129 Конституції України.

Неконституційність окремих положень частини четвертої статті 26, частини третьої статті 31, частини другої статті 39 Закону суб'єкт права на конституційне подання обґрунтовує тим, що законодавець, встановивши вимогу щодо наявності стажу роботи на посаді судді для судді апеляційного суду, вищого спеціалізованого суду, Верховного Суду України, вийшов за межі наданих йому Основним Законом України повноважень, оскільки частина п'ята статті 127 Конституції України не містить слів щодо „суддівського стажу та віку“, а лише стосовно „стажу, віку та їх професійного рівня“. Вимога обов'язкової наявності суддівського стажу при призначенні на посаду судді загальної юрисдикції позбавляє раніше наявного в громадян права на працю на посаді судді апеляційного суду, спеціалізованого суду, а також не відповідає засадам організаційної єдності та чіткої ієрархії судів у країні. На думку автора клопотання, оспорювані норми обмежують конституційне повноваження Президента України з призначення суддів у Верховний Суд України, суди касаційного та апеляційного рівнів. Враховуючи викладене, народні депутати України просять визнати окремі положення частини четвертої статті 26, частини третьої статті 31, частини другої статті 39 Закону такими, що не відповідають приписам частини першої статті 15, статті 21, частини третьої статті 22, статті 38, частини третьої статті 43, частини третьої статті 124, частин другої, третьої, четвертої статті 125, частин третьої, четвертої, п'ятої статті 127, частини першої статті 128 Конституції України.

2. Перша колегія суддів Конституційного Суду України Ухвалою від 22 грудня 2010 року відкрила конституційне провадження у справі.

3. Конституційний Суд України, розглядаючи питання щодо відповідності Конституції України (конституційності) зазначених положень Кодексу і Закону, дійшов висновку, що вони стосуються різних питань правового регулювання.

Виходячи з положень § 23 Регламенту Конституційного Суду України, якими передбачено, що у разі необхідності Конституційний Суд України на пленарному засіданні може винести ухвалу про роз'єднання одного конституційного провадження в окремі конституційні провадження, Конституційний Суд України вважає за доцільне роз'єднати конституційне провадження у цій справі у два окремих конституційних провадження, в яких визначитись щодо:

– відповідності Конституції України (конституційності) положень Кодексу, а саме: частини четвертої статті 18 стосовно підсудності Вищому адміністративному суду України як суду першої інстанції справ про дострокове припинення повноважень народного депутата України, справ щодо оскарження актів, дій чи бездіяльності Верховної Ради України, Президента України, Вищої ради юстиції, Вищої кваліфікаційної комісії суддів України, статті 171¹, частини першої статті 180, якими передбачені особливості провадження у справах щодо оскарження актів, дій чи бездіяльності Верховної Ради України, Президента України, Вищої ради юстиції, Вищої кваліфікаційної комісії суддів України і у справах про дострокове припинення повноважень народного депутата України у разі невиконання ним вимог щодо несумісності;

– відповідності Конституції України (конституційності) положень Закону, а саме: частини четвертої статті 26 щодо словосполучення „які мають стаж роботи на посаді судді не менше п'яти років“, частини третьої статті 31 щодо словосполучення „обрані на посаду судді безстроково“, частини другої статті 39 щодо словосполучення „особа, яка має стаж роботи на посаді судді не менше п'ятнадцяти років“.

Враховуючи викладене та керуючись статтею 153 Конституції України, статтями 30, 51, 52 Закону України „Про Конституційний Суд України“, § 23 Регламенту Конституційного Суду України, Конституційний Суд України

у х в а л и в:

роз'єднати конституційне провадження у справі за конституційним поданням 49 народних депутатів України щодо відповідності Конституції України (конституційності) окремих положень Кодексу адміністративного судочинства України від 6 липня 2005 року № 2747–IV з наступними змінами, Закону України „Про судоустрій і статус суддів“ від 7 липня 2010 року № 2453–VI у два окремих конституційних провадження:

1) конституційне провадження у справі № 1-10/2011, в якому розглянути питання щодо відповідності Конституції України (конституційності) положень Закону України „Про судоустрій і статус суддів“ від 7 липня 2010 року № 2453–VI, а саме: частини четвертої статті 26 щодо словосполучення „які мають стаж роботи на посаді судді не менше п'яти років“, частини третьої статті 31 щодо словосполучення „обрані на посаду судді безстроково“, частини другої статті 39 щодо словосполучення „особа, яка має стаж роботи на посаді судді не менше п'ятнадцяти років“;

2) конституційне провадження, в якому розглянути питання щодо відповідності Конституції України (конституційності) положень Кодексу адміністративного судочинства України від 6 липня 2005 року № 2747–IV з наступними змінами, а саме: частини четвертої статті 18 стосовно підсудності Вищому адміністративному суду України як суду першої інстанції справ про дострокове припинення повноважень народного депутата України, справ щодо оскарження актів, дій чи бездіяльності Верховної Ради України, Президента України, Вищої ради юстиції, Вищої кваліфікаційної комісії суддів України, статті 171¹, частини першої статті 180, якими передбачені особливості провадження у справах щодо оскарження актів, дій чи бездіяльності Верховної Ради України, Президента України, Вищої ради юстиції, Вищої кваліфікаційної комісії суддів України і у справах про дострокове припинення повноважень народного депутата України у разі невиконання ним вимог щодо несумісності.

КОНСТИТУЦІЙНИЙ СУД УКРАЇНИ